

האת 'עקב אגור

א יוואלד ספרבר, חבר מועצת עיריית דורטמונד שבגרמניה המערבית, ישב במיסדרון בית הבימה בתל-אביב כשחיוך של נחת ועונג נסוך על פניו המדוושנים. האישי המחויק בידיו את תיקי הכספים, ה" כלכלה והמסורה של דורטמונד, מרכז תע- שייתי בגרמניה הדומה בגודלו לתל-אביב, לא הסתיר את התפעלותו משבוע ביקורו בישראל כציר הקונגרס הבינלאומי של ה"ר שויות המקומיות.

"הופתענו מאוד", אמר, "ידענו שישראל היא מדינה צעירה הקיימת 12 שנה בלבד. צפינו לראות מדינה פרימיטיבית ובלתי מפותחת. לעומת זאת מצאנו מדינה בשלב של פיתוח מתקדם, בעלת תנאים סוציאליים ממדרגה ראשונה."

מה שהרחה את איואלד ספרבר נחת רבה ביותר היו דברים אחרים: "זאת היתה הפ" תעה נעימה שבבילי לפגוש יהודים שברחו

מבצע מיוחד של איש „העולם הזה“, שטייל בארץ ונפגש עם „הייתי ראש העיר

מעולם לא היתה אפשרות מתאימה יותר לברר את יחסם האמיתי של אזרחי ישראל לגרמניה, ולבעית יחסי גרמניה-ישראל, כמו השבוע. הקונגרס הבינלאומי ה-15 של הרשויות המקומיות שהתכנס בישראל היווה מפנה חד ביחסיה של ישראל עם גרמניה המערבית. זו הפעם הראשונה בתולדות המדינה הונף דגל גרמני במעמד רשמי. זו הפעם הראשונה ביקרה בארץ אישיות גרמנית רמת-מעלה כמו וילי בראנדט, ראש עיריית ברלין המערבית, בתפקיד ייצוגי רשמי. זו הפעם הראשונה ביקרה בישראל משלחת של 30 אישים גרמניים, התופסים עמדות גבוהות בשלטון המקומי בגרמניה. סיעות האופוזיציה הגישו מחאות. עתונאים תקפו בעטיהם את המפנה. אולם מה היה יחסו של האדם ברחוב? האם היה מוכן לקבל בלב שקט את הנציגים הגרמניים? האם נעלמו רגשות השנאה והנקם שהסעירו את הצבור

הישראלי אך לפני שנים מעט כדי למצוא את התשובות על יעקב אגור, כראש עיריית מינכן המקומיות. כתור שכזה הופיע נוער, נכנס לשיחה עם אזרחים מערכת אחרים. בעמודים אלה ושיחותיו כראש עיריית מינכן, מסביב להופעתו.

„העולם הזה“ מפקש את פל לחשוב כי הוא ראש עיריית מינכן למהתלה, אלא לנסיון רציני לע

מגרמניה ב-1933 ושנרדפו על-ידי הנאצים. הם קיבלו אותנו בצורה ידידותית ביותר, שירתו אותנו והקדישו לנו כל זמן שבי- שקנו לשם מתן אינפורמציה והסברים. ה" סדרן באולם הקונגרס, המלצר במלון, נהג הטקסי — כולם נהגו עמנו בצורה לבבית וידידותית ביותר. אפילו לרגע לא חששנו שעלול לקרות לנו משהו."

כששמעתי את דבריו של ספרבר, שהציג את עצמו כאחד שבתקופת המשטר הנאצי עמד לצד היהודים והיה אנטינאצי, כמו שאר חברי המשלחת הגרמנית לקונגרס, הרגשתי הרגשה של אי-אמון. כאדם שה" נאצים השמידו את הוריו ואת אחיו בפולין, וכמי שלחם כקצין בצבא הפולני שהצטרף לכוחות הרוסיים עד ברלין, קשה היה לי להאמין שזהו היחס בו מתקבלים גרמנים בישראל, חמש-עשרה שנים לאחר תום המלחמה. הייתי משוכנע שכל מה שראה הר ספרבר היה הצגה ותו לא.

איתו עונד כל אחד ממשתתפי הקונגרס. ליד סמל הקונגרס נרשם השם בו הש" תמשתי בהיותי קצין בצבא הפולני: ל. חלנסקי. מתחתיו התנוסס שם המדינה אותה אני מייצג, כביכול: גרמניה.

עתה נשאר לי רק לקבוע את העיר אותה אייצג. החלטתי לבחור בעיר הגרמנית ששמה בלבד מוליד אסוציאציות להיטלר ולנאציזם — מינכן, עיר הלידה של התנועה הנאצית. כך הפכתי לראש עיריית מינכן.

***
מקום שד כבוד

מ יעודך-הלידה עומד כיאם. בשטח ה" גדול שביסה, היה המקום הראשון בו הופיע ראש עיריית מינכן. באתי לשם בלחית אשתי, שהתאימה את עצמה, אף היא, לתפ" קיד אשת הביורגומיסטר של מינכן. לה היה יותר קל להיכנס לתפקיד. מראה פניה הוא ארי. בזמנו, עור לה מראה זה להציל את נפשה בפולין הכבושה ואף למלט כמה מבני-משפחה שהובלו למחנות-המחית. איתי היו גם שניים מחברי למערכת. האחד ה" פיע כשומר-ראש ומתורגמן. השני היה צלם עיתונות, שדאג להנציח את ביקורי בישראל. (סיפור המלחמה: „בשער מועדון-הלידה עמד זאב ברלינסקי, מבעלי המועדון. ה" דענו לו מראש כי ראש עירייה גרמני עומד לבקר במועדוננו. הוא לא נראה נרגש במי" חד, גבה את דמ"הכניסה כמו מכל אורח. בסוד, שהאורח לא ישמע, לחש לאוזנינו: „זה וילי בראנדט?" אמרנו לו שוילי נסע כבר זה ראש עיריית מינכן. „אהו" אמר בר" לינסקי, „אם תרצטרכו משהו מיוחד, פנו אלי". הצענו לתוך המועדון כדי לבדוק אם אין שם מכרים. הבחננו מיד בכמה אורחים ש" נשאו את תג משתתפי קונגרס הרשויות המקומיות. אחד מהם היה פיליפני, השני אמריקאי. שניהם היו בחברת מארחת ישר" אלית. החלטנו שאין חשש שיזהו אותו כאחד שאינו בין 600 משתתפי הקונגרס. הכנסנו את ראש עיריית מינכן פנימה. דאגנו להפיץ ברבים מי האורח."

לכן הלכתי לבדוק זאת בעצמי. רציתי לראות מה קורה לנציג גרמני רשמי הבא במגע עם אזרחים ישראלים ברחוב, בכי" תם, או המבלה בחברתם. לבשתי את חלי" פתי הכהה, הוצאתי מארון-הבגדים את ה" מגבעת המהודרת שלא היה לה שימוש מאז עליתי לפני שלוש שנים לישראל, והזמנתי אצל צייר המערכת חיקוי של התג המיוחד

הכרה עם אמונת האר

כיאם, שם הופיע כראש עיריית מינכן, בתמונה נ

מחלק

מתווכח במועדון לילה

בצריך הצופים

עם שני זונות שבאו לבילוי, שיבחו באוזניו בהתלהבות רבה את יתרונות הקיבוץ, נהנו לשמע סחמאותיו על ישראל. עיר, למרות

של צופי הקהילה בתל-אביב הציגו צעירים ישראליים שאלות לאורח הגרמני, לא גילו כל רגשות של גס הוסר ידיעה מוחלטת כמעט על מאורעות העבר. סינה ושנאה. שאלותיהם הוכיחו